խարհի Կիլիկեցւոց. մինչ կանայքն եւս գրէին եւ ընթեռնուին։

«Ի հին պատմութեան Սսոյ լուայ, թէ Բարձրաբերդցի Կոստանդին քահանայի դուստր Զապէլ կոչեցեալն պաշտէր զմանրուսումունս, եւ էր հմուտ ընթերցողութեան եւ արուեստին գրչութեան»։

«Ըստ այսմ օրինակի ասեն, թէ էր կոյս մի ի Տարսոն, եւ անունն Ալիծ, եւ որ նա էր գրագիր յոյժ հմուտ։ Գրեաց զայրուբենս եւ ասաց, թէ ով ոք որ սմա նմանեցնէ, նա է իմ տեսոյն արժանի։ Որ եւ գրեալ՝ բերեն զերկուքն, ոչ հաւանեալ ասէ՝

«Ծայրն Զային, Ծակն Ծային
«Զի նմանիր գիրն Ալիծին»։

Եւ դարձեալ ասէ վասն ուղղացն, թէ ով որ գրէ

«Ծայրն Զային, Ծակն Ծային
«Նա կու լինի փեսայ Ալիծին»։

* * *

Հ. Ղեւոնդ Ալիշան կը յիշէ մէկ ուրիշ Ալիծ եւս, որ էր «Կին Սենեկալին Կիպրոսի», որ «տայր գրել աւետարանս եւ կտակարանս ձեռամբ ճարտար ՍՏԵՓԱՆՆՈՍԻ ԳՈՅՆ-ԵՐԻՑԱՆՑ»։

*

Շահ-Խաթունեան հին գրչագրի մը մէջէն արտագրեր է Ժ. դարէն առաջուան հայկական քանակի կազմի ծրագիր-պլանը։ Այս վերջին աստիճանի հետաքրքրական վաւերագրին գրչագրողը մի տիկին է, անունն ալ ՏԻՐԱՄԱՑՐ, որ կը կարծուի — կ'ըսէ Ալիշան — «քահանայի մը մայրը լինի»։

*

ՍԻՄԷՈՆ անունով մէկ ԳՐԻՉ եւ ԾԱՂԿՈՂ 1335ին սկսեր է գեղագրել «Ճառընտիր» մը Կիլիկիոյ ԳԱՆՁԻ ամրոցին մէջ, որը յետոյ շարունակեր եւ աւարտեր է իր քոյրը՝ ՃՈՀԱՐ, Խոզկրտի գիւղի Ս. Հոգի եկեղեցիին համար։

*

1637-ին Մարիանէ անունով մէկ կոյս եւս արտագրեր է Յակոբ Ղրիմեցու «Օրացոյցին մեկնութիւնը»։

*

1650-ին մէկ ուրիշ Մարիանէ ալ, Արկոչ գիւղին մէջ արտագրեր է մէկ «Վարք Հարանց Անապատականց»։

*

1653-ին Հալի Զորի Սուրբ Կոյս Աստուածածին վանքին մէջ Եղյր Հռիփսիմէ արտագրեր է մէկ «Մեկնութիւն Ժամագրքի» մէկ «Նարեկացի» եւ մէկ ալ «Խոսրով Մեծն» մը։

*

1655-ին, ԿՈՅՍ ՎԱՌՎԱՌԷ արտագրեր է «Ժամագիրք» մը, ուր կայ Աստուածածնի երեւումը Սբ. Գրիգորին։

*

1657-ին ՎԱՐԴԵՆԻ անունով ապաշխարող մը արտագրեր է «Սանդուխտի գիրքը»։

*

Շնհերի վանքին մէջ ԲՈՅՐ ԷՐԻՆԷ 1673-ին արտագրեր է մէկ «Աստեանի Ժամագիրք»։

*

Նոյն 1673-ին, ԲՈՅՐ ՄԱՐԻԱՄ արտագրեր է Գրիգոր Տաթեւացու մէկ «Ոսկեփորիկ»։

*

1684-ին ԿՈՅՍ ՎԱՌՎԱՌԷ Փոքր Սիւնեաց վանքին մէջ արտագրեր է Գրիգոր Տաթեւացու «Ճառընտիր Քարոզները»։

*

1688-ին Շօռատի (Հին Շակաս) Ս. Կոյս Աստուածածին վանքին մէջ ԲՈՅՐ ԳՈՀԱՐԻՆԷ կամ ԳՈՀԱՐ արտագրեր է Գրիգոր Նարեկացիի «աղօթից գիրքը»։

*

Այս միեւնոյն վանքին մէջ ԲՈՅՐ ՇՈՒՇԱՆ 1664-ին արտագրեր է «Խորենացիի» եւ «Եղիշէի» պատմութիւնները։

*

1773-ին ԲՐԱԲԻՈՆ արտագրեր է Ալեքսանդր Գալամատոյի «Les forets des nouvelles meditations» գիրքը։

*

Մի ապաշխարող ՀԵՂԻՆԷ եւս նոյն տարին արտագրեր է «Ղուկասի Աւետարանին մէկ մեկնութիւնը»՝ ըստ Իգնատիոս վարդապետի։

*

ՅՈՒՍՏԻՆԷ անունով կոյս մը արտագրեր է «Անաստաս Երէցի աղօթքները», «Սբ. Եփրեմի աղօթքները» եւ մէկ ալ «Ժամագիրք»։

* * *